

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 469/2020-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Roberta Šorla v konaní o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], podanej vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva nebyť stíhaný alebo pozbavený slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Senica č. k. 1 T 23/2018-733 z 30. júla 2020 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého uznesenia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. augusta 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED],

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva nebyť stíhaný alebo pozbavený slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, podľa čl. 17 ods. 2 ústavy uznesením Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 T 23/2018-733 z 30. júla 2020.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že 30. novembra 2017 bol vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Následne bol 1. augusta 2020 *„neprávoplatne odsúdený na 20 mesiacov do väznice s minimálnym stupňom stráženia. Táto vec bola následne predložená Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o mojom odvolaní proti rozsudku OS SE sp. zn. 1T/23/2018..., Krajský súd v Trnave moje odvolanie zamietol dňa 25.06.2020 a tým sa rozsudok stal právoplatným...“*.

3. Sťažovateľ namieta nesprávne započítanie vykonanej väzby do uloženého trestu odňatia slobody, keď vyššia súdna úradníčka *„závažne pochybila a nerešpektovala ustanovenie § 414 ods. 1 Tr. poriadku, kedy mi nezapočítala do výkonu trestu odňatia slobody dobu od 06.11.2018 do 04.02.2019 a dobu od 22.03.2019 do 03.06.2019, čím jej pochybením mi vážne porušila moje základné práva podľa čl. 17 ods. 1, 2 ktoré mi garantuje Ústava Slovenskej republiky a to tým spôsobom, že vo výkone trestu odňatia slobody sa nachádzam nezákonne, pretože trest vo výmere 20 mesiacov som vykonal ku dňu 01.05.2019, ktorý mi rozsudkom uložil OS SE.“*.

4. Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie *„nálezom rozhodol, že OS SE uznesením zo dňa 30.07.2020 porušil moje základné práva podľa čl. 17 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky. Súčasne žiadam, aby Ústavný súd SR zrušil napadnuté uznesenie OS SE zo dňa 30.07.2020 a prikázal OS SE, aby vo veci urýchlene konal, nakoľko dňom 18.08.2020 som bol vo výkone trestu odňatia slobody už 11 deň nezákonne. Súčasne žiadam aj priznanie finančného zadostučinenia v sume 25.000,- € a úhradu trov konania.“*.

5. Sťažovateľ doručil 11. novembra 2020 ústavnému súdu ústavnú sťažnosť (evidovanú pod sp. zn. Rvp 2575/2020), ktorou namieta porušenie svojich základných práv zaručených čl. 17 ods. 2 ústavy, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 49 ústavy, ako aj práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 7 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 1 T 23/2018-733 z 30. júla 2020 vo výroku I, uznesením okresného súdu č. k. 1 T 23/2018-750 z 10. augusta 2020, uznesením okresného súdu č. k. 1 T 23/2018-759 z 24. augusta 2020, uznesením okresného súdu č. k. 1 T 23/2018-762 z 24. augusta 2020, ako aj konaním okresného súdu, ktoré vydaniu uvedených uznesení predchádzalo.

6. V uvedenej neskoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľ v časti označenej ako „V.“ uviedol: *„Sťažovateľ doručil Ústavnému súdu SR ústavnú sťažnosť, ktorou napádal uznesenie Okresného súdu Senica zo dňa 30.07.2020, sp. zn. 1T/23/2018-733. Táto sťažnosť bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 19.08.2020 a Ústavnému súdu SR bola doručená 20.08.2020.*

Túto ústavnú sťažnosť berieme späť.

Žiadame, aby Ústavný súd SR pripojil uznesenie Okresného súdu Senica zo dňa 30.07.2020, sp. zn. 1T/23/2018-733 (ako listinu) k tejto sťažnosti zo dňa 08.11.2020.“

II.

Relevantná právna úprava a právne hodnotenie ústavného súdu

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 127 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví.

12. Sťažovateľ v neskoršej ústavnej sťažnosti (sp. zn. Rvp 2575/2020) zrozumiteľne (pozri bod 6) prejavil procesnú vôľu spočívajúcu v späťvzátí ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1919/2020. Ústavný súd v tejto súvislosti neopomenul, že v petite tejto neskoršej ústavnej sťažnosti je skoršou ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu znovu označené ako zásah do jeho základných práv a slobôd, hoci len vo výroku I. Zároveň v neskoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľ tvrdí porušenie viacerých základných práv a slobôd v porovnaní so skoršou ústavnou sťažnosťou. Referenčné normy sa prekrývajú len v rozsahu základného práva zaručeného čl. 17 ods. 2 ústavy.

13. Na odstránenie uvedeného rozporu procesných prejavov vôle v neskoršej ústavnej sťažnosti ústavný súd sťažovateľa nevyzval, berúc do úvahy hľadiská procesnej ekonomie a hospodárnosti konania pred ústavným súdom. Aj v prípade odstránenia vnútorného rozporu, ktoré by zabránilo zastaveniu konania o ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1919/2020 (aj to iba v rozsahu výroku I predmetného uznesenia okresného súdu a v rozsahu jeho referencie k čl. 17 ods. 2 ústavy), by totiž táto ústavná sťažnosť nemohla byť úspešná. Za zásah porušujúci základné práva sťažovateľa totiž označuje

uznesenie okresného súdu vydané vyšším súdnym úradníkom, proti ktorému je prípustná sťažnosť podľa Trestného poriadku ako opravný prostriedok, tak ako sa to uvádza aj v jeho poučení. Toto svoje oprávnenie sťažovateľ riadne využil (čo vyplýva z ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 2575/2020 a z jej príloh), preto by ústavný súd musel ústavnú sťažnosť vedenú pod sp. zn. Rvp 1919/2020 pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

14. Vzhľadom na to, že sťažovateľ vzal svoju ústavnú sťažnosť späť v celom rozsahu, ústavný súd konanie o nej podľa § 127 zákona o ústavnom súde zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu